

Een vloot om het sterven in de Middellandse Zee te stoppen

Honderdduizenden mensen zijn uit Libië gevlucht sinds de crisis begon in februari 2011. Volgens de Internationale Organisatie voor Migratie (IOM) had op 14 juni een miljoen vluchtelingen het land verlaten, waarvan meer dan 500.000 naar Tunesie zijn getrokken, meer dan 300.000 naar Egypte en 70.000 naar Niger.

Elke dag komen vluchtelingen aan in Tunesie waar ze in vluchtelingenkampen terechtkomen die overbevolkt zijn¹. De meerderheid van hen is oorspronkelijk afkomstig uit Sub-Saharaanse landen als Somalië, Soedan, Eritrea of Ivoorkusten daarom is het onmogelijk hen te repatriëren; naarmate de tijd verstrijkt worden hun levensomstandigheden slechter, terwijl het land waar ze heengevlucht zijn ook verder onstabiel dreigt te worden.

Deze vluchtelingen zitten gevangen in een verschrikkelijke cirkel. Het regime van Gadaffi gebruikt het migratie-thema als instrument door duizenden mensen te dwingen om op gammele boten te vertrekken. Tegelijkertijd worden veel Afrikanen ervan beschuldigd huurlingen te zijn in dienst van Tripoli en worden daarom belaagd door het NTC (National Transitional Council, koepel van verzet tegen Gadaffi)². Tegelijkertijd lijkt het de landen die deel uitmaken van de coalitie tegen Gadaffi niet te lukken om ook maar een simpel verband te leggen tussen hun militaire interventie en mensen in ballingschap. De Europese Unie heeft nog steeds geen enkel initiatief genomen om deze mensen op te vangen³ of degenen die op zee in moeilijkheden komen te redden. In tegendeel, de EU versterkt de grensbewaking door middel van de inzet van het Frontex agentschap in de Middellandse Zee terwijl schepen van de coalitie-macht geen hulp bieden aan bootvluchtelingen. Het UHCR schat dat 2000 mensen sinds februari op zee vermist zijn geraakt.

Vele organisaties eisen nu van de Europese autoriteiten dat vluchtelingen toegang verleend wordt tot de Europese Unie, en dat vluchtelingen die in het gebied moeten achterblijven ondersteund worden, en dat maatregelen genomen worden om het sterven in de Middellandse Zee te stoppen. Tot nu toe zonder succes.

Het gebrek aan gastvrijheid in het beleid van de Europese staten heeft een dermate walgelijk niveau bereikt, dat het onze plicht is om in actie te komen en de mogelijkheid te laten zien van een Euro-Mediterraans gebied dat gebaseerd is op solidariteit en respect voor mensenrechten.

In navolging van hun bijeenkomst in Cecina (Italië), hebben de Euro-Mediterraanse organisaties die voor rechten van migranten zijn, besloten een vloot te organiseren die op zee zal surveilleren zodat eindelijk hulp kan worden geboden aan mensen wiens leven in gevaar is. De deelnemende

¹ [http://afrique-europe-interact.net/...](http://afrique-europe-interact.net/)

² See the FIDH report "Double tragedy for Sub-Saharan Africans » <http://www.fidh.org/Double-tragedy-for-Sub-Saharan-Africans>

³ The situation in the refugee camps located in the South of Tunisia may strongly destabilise the country, see the joint report of the Gadem and the Cimade – in French – (2011) « Défis aux frontières de la Tunisie », 50 p. and Human Rights Watch's releases (<http://www.hrw.org/en/middle-eastn-africa/libya>)

organisaties willen ook een oproep doen aan Europese instellingen en overheden aan beide kanten van de Middellandse Zee om binnen dit gemeenschappelijke gebied samen te werken op basis van uitwisseling en wederkerigheid.

Op de vloot zullen politieke figuren meevaren, journalisten, kunstenaars en enkele vertegenwoordigers van de organisaties die bij het project betrokken zijn.

Zo een ambitieuze operatie kan alleen van betekenis zijn als er op grote schaal voor gemobiliseerd wordt.

Elke organisatie, vakbond, politieke vertegenwoordiger, zeeman, journalist, kunstenaar, en individu die belangstelling heeft voor dit initiatief, kan inschrijven op de mailing lijst "Intervention Call Mediterranean"⁴(te bereiken via: migreurop07@yahoo.it)

⁴ To subscribe to the mailing list, please send an email to migreurop07@yahoo.it